

De tijden leiden.
Jaren en jaren is het geleden.
Wel 60 jaren geteld vanaf heden.
Mijn vrouwlief stond te praten.
Tegen zich zelve, staande verlaten.
Haar spiegelende evenbeeld.
streng één en ander toe bedeed.

Ga aan je werk sprak ik haar toe.
Zij ketste terug; "Ik weet niet hoe".
De wereld moet snel veranderen.
Stoppen met het meanderen.
Ik kaatste , spiegeltje aan de wand.
Jij bent het mooiste meisje in 't land.

Bekijk eerst jezelf en dan die ander.
Die ander niet altijd de tegenstander.
Zij blikte dan diep in haar gemoed.
Bekeek zich met een lach, het is goed.
Zij heeft dat bij jaren en jaren gedaan.
Mij ook geleerd daar mee om te gaan.

Het is alweer zes jaren geleden
Zij uit ons midden is vergleden.
Ik voor de spiegel , ja menigmaal.
Mij toespreekt over mijn eigen verhaal.
In versus voor de verre en dichtnabije ander.
Ik eerst mijzelf, niet de wereld verander.

Het is rustgevend de eigen problemen onder ogen te nemen.
Het is rustgevend de verre en dichtnabije ander te steunen.
Ja toch, ik denk toch niet alleen zo. Non Solus.

